

WYROK
z 11 czerwca 2021 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Ernest Klauziński

Emil Kawa

Ewa Kisiel

Protokolant: Adam Skowroński

po rozpoznaniu na rozprawie 9 czerwca 2021 roku w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej 7 maja 2021 r. przez wykonawcę Eskom IT Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego Centralny Ośrodek Informatyki z siedzibą w Warszawie, przy udziale:

- A. wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia Simplicity Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, Computex Sp. z o.o. Sp.k. z siedzibą w Warszawie zgłaszających przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego,
- B. wykonawcy Apex IT Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

1. Oddala odwołanie.
2. Kosztami postępowania obciąża Odwołującego Eskom IT Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie i zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych 00/100), uiszczoną przez Odwołującego tytułem wpisu od odwołania.

Stosownie do art. 579 i 580 ustawy z 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 2019 ze zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 14 dni od jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie.

Przewodniczący:

.....

.....

Uzasadnienie

Centralny Ośrodek Informatyki z siedzibą w Warszawie (dalej: Zamawiający) prowadzi na podstawie przepisów ustawy z 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1843, zwanej dalej: Pzp) postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego pn. „Dostawa oraz wdrożenie sprzętowej Platformy Wirtualizacyjnej Hiper Converged Infrastructure (HCI) wraz z 60 miesięcznym wsparciem technicznym”, nr postępowania: COI-ZAK.262.9.2020. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane 15 czerwca 2020 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej pod numerem 2020/S 114-275972.

7 maja 2021 r. wykonawca Eskom IT Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej: Odwołujący), wniósł odwołanie, w którym zaskarżył niezgodne z przepisami czynności i zaniechania Zamawiającego, zarzucając mu naruszenie następujących przepisów Pzp:

1. art. 24 ust. 1 pkt 17 oraz ust. 4 Pzp, przez zaniechanie wykluczenia wykonawców, którzy w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa przedstawili informacje wprowadzające w błąd Zamawiającego, mogące mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez Zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia oraz uznania ich ofert za odrzucone - zarzut dotyczy wykonawców:
 - a. Wasko S.A. z siedzibą w Gliwicach, (dalej: Wasko),
 - b. wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia Simplicity Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, Computex Sp. z o.o. Sp.k. z siedzibą w Warszawie (dalej: Przystępujący),
 - c. Comp S.A. z siedzibą w Warszawie (dalej: Comp);

ewentualnie,

2. art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp, przez zaniechanie odrzucenia niespełniających wymagań SIWZ ofert złożonych w postępowaniu przez wykonawców:
 - a. Wasko,
 - b. Przystępującego
 - c. Comp,

ewentualnie,

3. art. 91 ust. 1 Pzp, przez nieprawidłowe przyznanie w ramach oceny ofert punktów wykonawcom:
 - a. Wasko - za spełnienie podkryterium opisanego w punkcie 7.2.e, 7.2.f oraz 7.3A.6 Opisu Przedmiotu Zamówienia (dalej: OPZ),

- b. Przystępującemu za spełnienie podkryterium opisanego w punkcie 7.2.e, 7.2.f oraz 7.3A.6,
- c. Comp - za spełnienie podkryterium opisanego w punkcie 7.2.e, 7.2.f oraz 7.3A.6.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu:

1. unieważnienia czynności oceny ofert i wyboru oferty najkorzystniejszej w części nieobejmującej wykluczenia wykonawców: ADT Group Sp. z o.o., Advatech Sp. z o.o., Apex IT Sp. z o.o., Konsorcjum Wykonawców: Budimpex IT S.c. i T-Systems Polska Sp. z o.o.,
2. ponowienia czynności badania i oceny ofert, z wyłączeniem ofert uznanych za odrzucone wobec wykluczenia wykonawców ADT Group Sp. z o.o., Advatech Sp. z o.o., Apex IT Sp. z o.o., Konsorcjum Wykonawców: Budimpex IT S.c. i T-Systems Polska Sp. z o.o.,
3. wykluczenia wykonawców: Wasko, Przystępującego oraz Comp na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 17 Pzp oraz uznania ich ofert za odrzucone na podstawie art. 24 ust. 4 Pzp; ewentualnie, w przypadku nieuwzględnienia żądania 3:
 4. odrzucenia ofert wykonawców: Wasko, Przystępującego oraz Comp na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp, ewentualnie, w przypadku nieuwzględnienia żądania 3 i 4:
5. przyznania w ramach oceny ofert zero punktów ofertom wykonawców:
 - a. Wasko, Przystępującego oraz Comp w ramach kryterium oceny ofert „Dodatkowe funkcjonalności”, podkryterium: „Rozwiązanie pamięci masowej SDS jest zintegrowane z warstwą wirtualizacji w sposób bezpośredni, niewymagający instalacji lub konfiguracji dodatkowych komponentów sprzętowych oraz dodatkowego oprogramowania lub dodatkowych maszyn wirtualnych”,
 - b. Wasko, Przystępującego oraz Comp w ramach kryterium oceny ofert „Dodatkowe funkcjonalności” podkryterium: „Rozwiązanie zapewnia możliwość dodania migracji online maszyn wirtualnych posiadanych przez Zamawiającego (platforma Hitachi HDS, środowisko VMware 6, EVC mode Intel Sandy Bridge oraz Ivy Bridge)”.
6. Z uwagi na fakt, że zarzuty odwołania mają zastosowanie również do wykonawcy Apex.IT Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej: Apex IT), wykluczonego przez Zamawiającego z innych przyczyn, w przypadku, gdyby wykonawca ten złożył odwołanie, które zostałoby uwzględnione i jego oferta podlegała ponownej ocenie, nakazanie Zamawiającego zastosowania do oferty Apex IT żądań zawartych w punktach 3-5 powyżej.

Odwołujący wniósł ponadto o:

1. obciążenie Zamawiającego kosztami postępowania,
2. przeprowadzenie dowodów z dokumentacji postępowania, w szczególności wskazanych w treści odwołania.

W uzasadnieniu odwołania Odwołujący wskazał m.in.:

Zamawiający prowadzi postępowanie pn.: Dostawa oraz wdrożenie sprzętowej Platformy wirtualizacyjnej Hiper Converged Infrastructure (HCI) wraz z 60 miesięcznym wsparciem technicznym. Przedmiotem zamówienia jest tzw. platforma hyperkonwergentna. Zgodnie z przyjętą definicją, infrastruktura hyperkonwergentna (HCI - Hyper-Converged Infrastructure) integruje technologie, łącząc funkcjonalne obszary centrum przetwarzania danych takie jak: pamięć masowa, przetwarzanie danych i wirtualizację.

W ramach kryteriów oceny ofert Zamawiający przewidział przyznanie łącznie 30 punktów za „Dodatkowe funkcjonalności”, w tym m.in.

- a. 5 punktów za podkryterium „Licencja na SDS umożliwia udostępnianie pamięci masowej (blokowej, plikowej) zbudowanej w architekturze scale-out, do maszyn wirtualnych uruchomionych na platformie wirtualizacyjnej HCI oraz do systemów zewnętrznych przy pomocy protokołów iSCSI oraz NFS. W ramach licencji na SDS Zamawiający będzie mógł wykorzystać do 40TB per lokalizacja storage plikowy realizowany za pomocą protokołu NFS”; Podkryterium to zostało opisane w OPZ w punkcie 7.2.e,
- b. 10 punktów za podkryterium: „Rozwiązanie pamięci masowej SDS jest zintegrowane z warstwą wirtualizacji w sposób bezpośredni, niewymagający instalacji lub konfiguracji dodatkowych komponentów sprzętowych oraz dodatkowego oprogramowania lub dodatkowych maszyn wirtualnych”, Podkryterium to zostało opisane w OPZ w punkcie 7.2.f,
- c. 10 punktów za podkryterium: „Rozwiązanie zapewnia możliwość dodania migracji online maszyn wirtualnych posiadanych przez Zamawiającego (platforma Hitachi HDS, środowisko VMware 6, EVC mode Intel Sandy Bridge oraz Iw Bridge)”. Podkryterium to zostało opisane w OPZ w punkcie 7.3A.6.

Wymagania opisane w przywołanych powyżej punktach OPZ, stosownie oznaczone w treści OPZ, miały charakter fakultatywny - ich spełnienie warunkowało uzyskanie dodatkowych punktów w ramach oceny ofert.

Zaoferowane przez Wasko, Apex i Comp rozwiązanie przewidujące użycie produktu VMware vSAN 7, nie spełniało jednocześnie określonego w punkcie 7.2.f i 7.2.e OPZ. Zaoferowana przez tych wykonawców funkcjonalność File Services, zapewniała bowiem możliwość udostępniania zasobów dyskowych przez protokół plikowy NFS (co umożliwiało uzyskanie 5 punktów w ramach kryterium Licencja na SDS umożliwia udostępnianie pamięci masowej (blokowej, plikowej) zbudowanej w architekturze scaleout, do maszyn wirtualnych uruchomionych na Platformie HCI oraz do systemów zewnętrznych przy pomocy protokołów iSCSI oraz NFS, jednak w tym celu wymagało również zastosowania dodatkowych maszyn wirtualnych, co wykluczało równoczesne uzyskanie 10 punktów w ramach kryterium „Rozwiązanie pamięci masowej SDS jest zintegrowane z warstwą wirtualizacji w sposób bezpośredni, niewymagający instalacji lub konfiguracji dodatkowych komponentów sprzętowych oraz dodatkowego oprogramowania lub dodatkowych maszyn wirtualnych”. Powyższego dowodziła wskazana przez samych wykonawców w wyjaśnieniach treści ofert dokumentacja producenta opisująca vSAN Services. Odwołujący przedstawił przy tym schemat graficzny przedstawiający architekturę rozwiązania, w skład której wchodziły dodatkowe maszyny wirtualne (Appliance VM) udostępniające klientom usługę NFS.

Zdaniem Odwołującego Zamawiający w nierzetelny sposób dokonał badania ofert i weryfikacji wyjaśnień wykonawców. Nie zostały potwierdzone twierdzenia wykonawców, a jedynie oparto się na oświadczeniu, że zaoferowany produkt spełniał oba punktowane wymagania.

W rezultacie wykonawcy otrzymali punkty w ramach dodatkowych kryteriów oceny, za funkcjonalności, których oferowane przez nich rozwiązanie w rzeczywistości nie posiadało.

Choć kilku wykonawców zaoferowało to samo rozwiązanie, czyli wsparcie dla hypervisora VMware vSphere 6 oraz nowy produkt VMware vSAN 7, to nie wszyscy wykonawcy zadeklarowali spełnienie jednocześnie dwóch punktowanych w ramach oceny ofert wymagań: 7.2.e oraz 7.2.f OPZ. Przykładowo - Przystępujący Simplicity nie zadeklarował spełnienia wymagania z punkcie 7.2.e, trafnie oceniając, że zaoferowany produkt nie spełniał jednocześnie obu wymagań.

Zamawiający zaniechał wnikliwej oceny zaoferowanych rozwiązań, nie dostrzegł powyżej wskazanej sprzeczności między wymogami z punktu 7.2.e i 7.2.f, a w konsekwencji przyznał punkty wykonawcom Wasko i Comp za spełnienie każdego z deklarowanych wymagań.

Zaoferowane przez Przystępującego oraz wykonawców: Wasko, Apex i Comp rozwiązanie nie spełniało wymogu 7.2.f OPZ w związku z wymaganiem określonym w punkcie 7.2.d OPZ o treści: „Licencja na SDS musi umożliwiać replikację danych pomiędzy ośrodkami w trybie

synchronicznym i asynchronicznym. W trybie asynchronicznym musi być możliwość zapewnienia RPO - 15 min. ”

Replikacja w trybie synchronicznym przez zaoferowany produkt VMware vSphere jest realizowana przez konfigurację rozciągniętego klastra (stretched cluster) i nie będzie wymagała dodatkowych komponentów. Replikacja w trybie asynchronicznym będzie natomiast wymagała zastosowania dodatkowego komponentu VMware vReplication. Komponent ten jest dostarczany w postaci dodatkowych, prekonfigurowanych maszyn wirtualnych, tzw. Virtual Appliances. Dla zobrazowania sposobu działania narzędzia vSphere Replication oraz biorących udział w procesie komponentów Odwołujący przedstawił diagram z dokumentu VMware vSphere Replication Administration (str. 9), przedstawiający mechanizm replikacji pomiędzy dwoma ośrodkami (zgodnie z wymaganiami punkcie 7.2.d OPZ). Odwołujący wyjaśnił, że przesyłanie zmian między ośrodkami następuje z klastra źródłowego, przez vSphere Replication Appliance do klastra docelowego, zatem komponent vSphere Replication Appliance (VR Appliance) jest niezbędny do realizacji procesu. Stanowi on dodatkową maszynę wirtualną, która musi być uruchomiona w środowisku HCI.

Z powyższego wynikało, że do realizacji replikacji w trybie asynchronicznym niezbędna będzie dodatkowa maszyna wirtualna - VR Appliance (minimum jedna na ośrodek). Warunkiem uzyskania dodatkowych punktów w ramach kryterium 7.2.f było niestosowanie dodatkowego oprogramowania lub dodatkowych maszyn wirtualnych. Tym samym warunek ten nie był spełniony w przypadku zaoferowanego rozwiązania, a oferujący je wykonawcy nie mogli otrzymać dodatkowych punktów w ramach kryterium 7.2.f OPZ.

Zamawiający, w związku z informacją otrzymaną od Odwołującego 30 listopada 2020 r., wezwał ww. wykonawców pismem z 14 stycznia 2021 r., do złożenia wyjaśnień treści złożonych ofert pod kątem m.in. funkcjonalności replikacji. W piśmie tym zaistniał błąd literowy (omyłkowo replikację asynchroniczną nazwano replikacją synchroniczną). W odpowiedzi na wezwanie wykonawcy niemal w jednobrzmiący sposób odnieśli się wyłącznie do kwestii funkcjonalności replikacji synchronicznej. Nie odnieśli się natomiast do kwestii posiadania przez oferowane przez nich rozwiązanie funkcjonalności replikacji asynchronicznej.

W rezultacie nie wykazali oni, że istnieje możliwość dostarczenia funkcjonalności replikacji asynchronicznej w sposób umożliwiający uzyskanie dodatkowych punktów z tytułu kryteriów opisanych w punkcie 7.2.f OPZ.

Zamawiający miał świadomość, że kwestionowaną funkcjonalnością w piśmie Odwołującego z 30 listopada 2020 r. była funkcja replikacji asynchronicznej. W wezwaniu do wyjaśnień z 14 stycznia 2021 r. skierowanym do Odwołującego, Zamawiający przedstawił wyjaśnienia, które miały dowodzić, że replikacja asynchroniczna jest zintegrowana z hypervisorem.

Wyjaśnienia te przedstawiały fakt, że moduł VR Agent jest uruchamiany na hypervisorze. Nie odnosiły się jednak do faktu, że do korzystania z funkcjonalności replikacji asynchronicznej konieczne będą dodatkowe maszyny wirtualne.

Zamawiający w nierzetelny zatem sposób dokonał badania ofert i weryfikacji wyjaśnień. Nie zweryfikował twierdzeń wykonawców, a oparł się jedynie na ich oświadczeniach, że zaoferowany produkt spełniał wymagania niezbędne dla uzyskania dodatkowych punktów w ramach oceny ofert.

Przedstawiony przez Przystępującego oraz wykonawców Wasko, Comp i Apex IT plan realizacji wdrożenia nie był zgodny z wymaganiami opisanymi w OPZ i nie umożliwiał uzyskania punktów w ramach kryterium oceny ofert wskazanym w punkcie 7.3A.6: „Rozwiązanie zapewnia możliwość dodania migracji online maszyn wirtualnych posiadanych przez Zamawiającego (platforma Hitachi HDS, środowisko VMware 6, EVC mode Intel Sandy Bridge oraz Ivy Bridge)”.

Zgodnie z postanowieniami OPZ Zamawiający nie oczekiwał realizacji migracji przez wybranego w postępowaniu wykonawcę. Zamawiający przeznaczył na przeprowadzenie wdrożenia 30 dni, a po zakończeniu wdrożenia i realizacji migracji testowej, migracja produkcyjna miała zostać zaplanowana i wykonana przez administratorów Zamawiającego. Zamawiający poza określeniem zakresu wdrożenia, wymagał dostarczenia narzędzia do realizacji masowej migracji (wymaganie 7.3A.7) a zgodnie z odpowiedzią na pytanie nr 55, poprawna migracja jedynie testowej maszyny miała być pozytywnym wynikiem testu akceptacyjnego.

Odwołujący zaproponował realizację wdrożenia w następujących krokach:

1. Instalacja ESXi Wersja 6.7 + vSAN wersja 6.7.
2. Wykonanie migracji online maszyn wirtualnych ze starego środowiska.
3. Upgrade środowiska z wersji 6.7 do 7.0.

Po wykonaniu migracji testowej, która byłaby podstawą testów akceptacyjnych, nie będzie jeszcze możliwe podniesienie wersji produktów na maszynach produkcyjnych, ponieważ zablokowałoby to możliwość ich migracji. Zainstalowane na maszynach produkcyjnych produkty nie będą zatem jeszcze w docelowych, zaoferowanych wersjach. Oznaczałoby to, że zakończenie wdrożenia, potwierdzenie poprawności działania środowiska w docelowej konfiguracji i podpisanie protokołów odbioru będzie możliwe dopiero po zrealizowaniu migracji maszyn produkcyjnych przez pracowników Zamawiającego, co może nastąpić jedynie przed upgrade'm środowisk produkcyjnych do wersji 7.0 oraz ich przetestowaniem i odbiorem. Skutkowałoby to koniecznością przeniesienia przetwarzania produkcyjnego kluczowych dla bezpieczeństwa państwa systemów informatycznych na środowisko nieukończony, nieprzetestowane i nieodebrane przez Zamawiającego. Co za tym idzie,

proponowany przez wykonawców w wyjaśnieniach sposób wdrożenia nie był zgodny z oczekiwaniami Zamawiającego oraz postanowieniami OPZ, a oferowana możliwość migracji była czysto hipotetyczna, trudno bowiem wyobrazić sobie, by Zamawiający zdecydował się na tak ryzykowny scenariusz.

Zdaniem Odwołującego przedstawiona powyżej sytuacja pozwalała uznać, że Przystępujący Simplicity oraz wykonawcy Wasko oraz Comp nie dokładając należytej staranności, wprowadzili w błąd Zamawiającego co do spełniania wymogów przywołanych powyżej. Składając oświadczenia o spełnianiu wymagań punktowanych doprowadzili do przyznania im przez Zamawiającego nienależnych punktów w ramach kryterium „Dodatkowe funkcjonalności”. Informacje wskazujące na niezgodność oferowanego rozwiązania z wymaganiami Zamawiającego są zawarte w oficjalnej dokumentacji producenta. Do przedstawienia informacji wprowadzających Zamawiającego w błąd doszło więc w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa wykonawców.

Na wypadek niepotwierdzenia się zarzutu wprowadzenia Zamawiającego w błąd przez ww. wykonawców Odwołujący wskazał, że ich nie spełniały wymagań SIWZ. Oferty deklarowały jednoczesne spełnienie dwóch wykluczających się wymagań fakultatywnych albo wymagania fakultatywnego, służącego przyznaniu dodatkowych punktów i wymagania obligatoryjnego, o którym mowa w punkcie 7.2.d OPZ, którego spełnienie warunkuje zgodność złożonej oferty z SIWZ.

W toku rozprawy Odwołujący wniósł o przeprowadzenie dowodu z tłumaczenia na język polski definicji pojęcia Virtual Appliances zaczerpniętej z angielskiej wersji Wikipedii (dowód nr 5).

8 czerwca 2021 r. Zamawiający złożył pisemną odpowiedź na odwołanie i wniósł o jego oddalenie. Uzasadniając swoje stanowisko Zamawiający wskazał m. in.:

Odwołujący w pkt 4 odwołania podniósł, że rozwiązanie Wasko, Apex IT i Comp przewidujące użycie produktu VMware vSAN 7, nie spełniało w sposób jednocześnie wymagania określonego w pkt 7.2.f w związku z wymaganiem określonym w pkt 7.2.e OPZ na dowód czego załączył schemat architektury rozwiązania. Rysunek był logiczną reprezentacją architektury i widać na nim było, że w ramach systemu zarządzania dostępem do danych za pomocą protokołu NFS tworzone są automatycznie, bez udziału administratorów Appliance VM (Virtual Appliance). Natomiast sama funkcjonalność dostępu do danych i ich składowania realizowana jest w oparciu o warstwę VDFS, której to realizacja możliwa byłaby z wykorzystaniem licencji VMware vSAN Enterprise w oprogramowaniu wirtualizatora vSphere. Potwierdzało to, że warstwa SDS jest ściśle zintegrowana z warstwą wirtualizacji (hypervisor).

Zamawiający nie wykluczył w kryterium 7.2.f stosowania Virtual Appliance / Appliance VM

ani w warstwie SDS, ani w warstwie zarządzania. Virtual Appliances pojawiają się w warstwie zarządzania, a nie w warstwie SDS wskazanej w kryterium oceny ofert. Zamawiający wykluczył dodatkowe maszyny wirtualne lub dodatkowe oprogramowanie (oczywiście także dodatkowy sprzęt) w warstwie SDS, a zatem w przypadku zaoferowania rozwiązania VMware vSAN w wersji 7.0 lub wyższej spełnione były oba dodatkowo punktowane kryteria określone w pkt 7.2.e i 7.2.f OPZ.

W rozwiązaniu VMware vSAN 7 dostęp do pamięci masowej (blokowej i plikowej) dla uruchomionych maszyn wirtualnych z wykorzystaniem protokołu NFS realizowany jest bez konieczności dostarczenia dodatkowych urządzeń fizycznych oraz bez konieczności dostarczenia i konfiguracji dodatkowego oprogramowania lub maszyn wirtualnych. Zamawiający po wdrożeniu produktu vSAN z poziomu zarządzania, tj. posiadanej konsoli vCenter otrzyma możliwość uruchomienia dostępu z wykorzystaniem protokołu NFS, co wiązać się będzie z rozbudową warstwy zarządzania o wirtualny appliance (Virtual Appliance - wirtualne urządzenie). Okoliczność ta nie została jednak w SIWZ potraktowana jako zakazana. Virtual Appliance to stały element architektury produktów VMware z których Zamawiający korzysta i które stanowią część zarządzania środowiskiem (ang.: vCenter extensions).

Zarzut, że Przystępujący celowo nie zadeklarował spełnienia wymagań określonych w ramach pkt 7.2.e z powodów podanych w odwołaniu był niezasadny. Zamawiający nie miał obowiązku oceniać słuszności i przyczyn niezaoferowania przez wykonawców dodatkowo punktowanych funkcjonalności.

Zgodnie z informacjami podanymi przez producenta - VMware, stosowane do zarządzania funkcjonalnością NFS Virtual Appliance różni się od maszyny wirtualnej tym, że jest dostarczana jako wstępnie skonfigurowane rozwiązanie „pod klucz”, które upraszcza wdrożenie, eliminując potrzebę ręcznej konfiguracji maszyn wirtualnych i systemów operacyjnych używanych do uruchamiania urządzenia. Nie można ich traktować utożsamiając z maszynami wirtualnymi, które zostały wskazane jako elementy zewnętrzne i niedozwolone z punktu widzenia dodatkowo punktowanego kryterium 7.2.f OPZ.

Twierdzenie Odwołującego, że Virtual Appliances były niedozwolone w ramach kryterium 7.2.f było o tyle niezasadne, że prowadziło do niemożności zarządzania środowiskiem VMware, które jest zarządzane za pomocą oprogramowania zarządzającego jakim jest VMware vCenter stanowiące Virtual Appliance wskazane przez Zamawiającego jako posiadane i możliwe do wykorzystania w zakresie zarządzania Platformą HCI.

Zgodnie z pismem producenta VMware oraz dokumentacją producenta VMware, pamięć masowa SDS zbudowana w oparciu o VMware vSAN Enterprise w wersji 7 i zarządzana przez VMware vCenter Server Standard umożliwił będzie udostępnianie danych (NFS) przy jednoczesnym spełnieniu wymagania zawartego w pkt 7.2.f. Jako dowód Zamawiający wskazał pismo VMware z 4 czerwca 2021 r.

W zakresie zarzutu, że rozwiązanie zaoferowane przez Przystępującego oraz wykonawców: Wasko, Apex IT oraz Comp, nie spełniało jednocześnie wymagania określonego w pkt 7.2.f w związku z wymaganiem określonym w pkt 7.2.d OPZ Zamawiający nie zgodził się z twierdzeniem Odwołującego, że replikacja asynchroniczna wymagać będzie do działania produktu VMware vReplication dodatkowych maszyn wirtualnych. Zamawiający wskazał, że replikacja w trybie asynchronicznym nie wymaga instalowania dodatkowych komponentów ani maszyn wirtualnych po stronie oprogramowania vSAN (SDS), bo jest częścią wirtualizatora (vSphere), więc ta funkcja jest zgodna z opisem dodatkowo punktowanej funkcjonalności, czyli z tym że warstwa SDS ma być bezpośrednio zintegrowana z hypervisorem. Do funkcjonalności replikacji asynchronicznej niebędącej cechą samego SDS wymagane są jedynie Virtual Appliances niebędące maszynami wirtualnymi, których stosowania Zamawiający nie ograniczał jakimikolwiek wymaganiem po to, aby środowiska hypervisora nie wymagało do zarządzania i zapewnienia jego pełnej funkcjonalności dodatkowych wirtualnych appliance.

Twierdzenie Odwołującego, że Virtual Appliance były niedozwolone z punktu widzenia kryterium 7.2.f była o tyle niezasadna, że prowadziłyby do niemożności zarządzania środowiskiem VMware, które jest zarządzane za pomocą oprogramowania zarządzającego jakim jest VMware vCenter stanowiące Virtual Appliance wskazane przez Zamawiającego jako posiadane i możliwe do wykorzystania w zakresie zarządzania Platformą HCI.

Z treści OPZ jednoznacznie wynikało, że Zamawiający wymagał że „Rozwiązanie pamięci masowej SDS jest zintegrowane z warstwą wirtualizacji w sposób bezpośredni”, a rozwiązanie którym jest VMware vSAN w 100% je realizuje. Wynikało to z faktu, że wszystkie komponenty niezbędne do działania i zarządzania SDS zawarte są w wirtualizatorze VMware vSphere Enterprise Plus wraz z jego elementami zarządzającymi. Należy jeszcze raz podkreślić, że zarówno replikacja synchroniczna, jak i asynchroniczna realizowana jest przez w pełni zainstalowany wirtualizator vSphere i do działania vSAN nie będzie wymagana dodatkowa instalacja kolejnego oprogramowania bądź też uruchomienie dodatkowych maszyn wirtualnych, co leżało u podstaw kryterium 7.2.f. Wymagana będzie jedynie konfiguracja funkcjonalności SDS (vSAN) w oprogramowaniu wirtualizatora VMware vSphere z poziomu oprogramowania zarządzającego VMware vCenter.

Zgodnie z pismem producenta VMware oraz dokumentacją producenta VMware pamięć masowa SDS zbudowana w oparciu o VMware vSAN Enterprise w wersji 7 i zarządzana przez VMware vCenter Server Standard umożliwia realizację replikacji asynchronicznej przy jednoczesnym spełnieniu wymagania zawartego w pkt 7.2.f.

Z informacji przekazanych przez VMware wynikało, że Zamawiający dokonał prawidłowej oceny ofert oraz w sposób właściwy przyznał punkty za spełnienie dodatkowo punktowanych kryteriów oceny ofert.

Zamawiający w zakresie zarzutu dotyczącego migracji online wskazał, że wymagał wykonania migracji testowej pokazującej jak proces migracji online (bez wyłączenia maszyny) powinien być wykonany. Zamawiający nie postawił wymogu, aby zaraz po migracji testowej wykonana była migracja produkcyjna. Na tym etapie nie była wymagana finalna wersja oprogramowania wirtualizacyjnego jak i SDS. Zamawiający wymagał, aby w trakcie trwania gwarancji i wsparcia były dostarczone prawa licencyjne pozwalające na wykonanie migracji online i aby umożliwiały one korzystanie z produktu spełniającego wymagania OPZ po zakończeniu migracji (a nie migracji testowej).

Zamawiający nie wskazał również, że migracja online jednej testowej maszyny będzie musiała odbyć się na całości zainstalowanego sprzętu. Powyższe działanie można będzie wykonać na klastrze złożonym z wytypowanych przez Zamawiającego do przeprowadzenia testu maszyn. To na nich zostanie wykonana migracja, a następnie zostanie na nich podniesiona wersja oprogramowania do najnowszej. Twierdzenie Odwołującego, że całość migracji produkcyjnej miałyby się odbyć przed odbiorem zamówienia to nadinterpretacja wymagań określonych w dokumentacji oparta o założenia Odwołującego, a nie Zamawiającego.

8 czerwca 2021 r. Przystępujący w odpowiedzi na odwołanie złożył pismo procesowe, w którym wniósł o oddalenie odwołania i wskazał m. in.:

W zakresie zarzutu dotyczącego wymagania pkt 7.2.f OPZ Odwołujący mylnie stwierdził, że spełnienie wymagania w zakresie umożliwienia replikacji danych pomiędzy ośrodkami w trybie asynchronicznym, oznaczał brak możliwości uzyskania punktów przez spełnienie wymagania opisanego w pkt 7.2.f OPZ. Producent oferowanego oprogramowania - VMware potwierdził, że oba wymagania (pkt 7.2.d oraz 7.2.f OPZ) będą spełnione jednocześnie.

Odwołujący nietrafnie wskazał, że replikacja w trybie asynchronicznym wymagać będzie zastosowania komponentu VMware Replication. W rzeczywistości, w ramach zaoferowanego rozwiązania, do zarządzania funkcjonalnością replikacji asynchronicznej wykorzystuje się rozszerzenie funkcjonalne oprogramowania vCenter o nazwie vSphere Replication, które nie jest - wbrew twierdzeniu Odwołującego - maszyną wirtualną. Fakt, że do zarządzania funkcjonalnością replikacji asynchronicznej wykorzystywany jest komponent vSphere Replication nie oznaczał, że niespełnione jest wymaganie bezpośredniego zintegrowania rozwiązania pamięci masowej SDS z warstwą wirtualizacji. Wskazany powyżej komponent nie służy bowiem integracji rozwiązania SDS z platformą wirtualizacji, ale stanowi element będący rozszerzeniem warstwy zarządzania. Jego wykorzystywanie nie zmienia faktu, że integracja pamięci masowej SDS z warstwą wirtualizacji odbywa się bezpośrednio i nie wymaga instalacji, ani konfiguracji żadnych dodatkowych komponentów, oprogramowania czy maszyn wirtualnych.

W celu realizacji replikacji asynchronicznej żaden dodatkowy komponent nie będzie musiał być zainstalowany, bowiem oprogramowanie SDS jest częścią wirtualizatora. Nie będzie konieczne instalowanie dodatkowych maszyn wirtualnych ani ich konfiguracja, gdyż vSphere Replication jest

dostarczany i konfigurowany wraz z warstwą zarządzania (i objęty posiadanymi przez Zamawiającego licencjami na oprogramowanie vSphere).

Odwołujący błędnie przetłumaczył pojawiające się w dokumentacji producenta pojęcie Virtual Appliance jako maszyna wirtualna. Zarówno w tłumaczeniu dosłownym, jak i w nomenklaturze oferowanego rozwiązania, taki komponent nie jest maszyną wirtualną, ale tzw. wirtualnym urządzeniem, które nie jest tożsame z maszyną wirtualną. Oznacza to bezpodstawność zarzutu odwołania opartego na okoliczności, że vSphere Replication stanowi dodatkowo instalowaną czy konfigurowaną maszynę wirtualną, która jest niedopuszczalna zgodnie z pkt 7.2.f OPZ. vSphere Replication to wyłącznie wirtualne narzędzie będące częścią warstwy zarządzania, które nie wymaga dostarczenia dodatkowego oprogramowania (licencji, produktów, itp.) lub maszyn wirtualnych. Jego funkcjonowanie nie pociąga za sobą niekorzystnych efektów występujących przy instalacji dodatkowych maszyn wirtualnych np.: ograniczenia widoczności dla Zamawiającego w przestrzeni SDS, czy też konsumowania zasobów każdego serwera.

W zakresie zarzutu nie spełnienia wymagania pkt 7.3A.6 OPZ Przystępujący podniósł, że pozbawiony był on podstaw faktycznych - nie opierał się na treści SIWZ, a na wymogach wydedukowanych i określonych przez Odwołującego. Nie było podstaw dla uznania, że migracja rozwiązania zgodnie z wymaganiami Zamawiającego nie będzie możliwa lub też nie może być przeprowadzona „w sposób niezagrażający dostępności tych systemów”, w sytuacji, gdy jest to rutynowy i standardowy proces realizowany w przypadku oprogramowania VMware wykorzystywanego przez liczne instytucje i przedsiębiorstwa, w tym podmioty publiczne takie, jak Ministerstwo Finansów, Ministerstwo Sprawiedliwości, Ministerstwo Obrony Narodowej oraz spółki takie jak: Orlen, Lotos, PGE, spółki sektora bankowego.

Zamawiający przy ocenie spełniania przedmiotowego kryterium dysponował wyjaśnieniami wykonawców, jak również potwierdzeniem uzyskanym od producenta oferowanego oprogramowania, który potwierdzał zapewnienie możliwości migracji online objętej kryterium (m.in. pismo VMware z 26 października 2020 r.).

Odwołujący nie wykazał niezgodności oferty Przystępującego z wymaganiami SIWZ. Odwołujący błędnie odczytał treść wymagań OPZ w zakresie migracji testowej: zgodnie z odpowiedzią na pyt. nr 55, faktem traktowanym jako pozytywny wynik testu będzie możliwość migracji i poprawnej pracy przykładowej (jednej) maszyny wirtualnej, a nie zaktualizowanie i potwierdzenie działania całego środowiska w docelowej konfiguracji, co wymagane będzie dopiero po migracji produkcyjnej. Powyższe wprost wynika z treści SIWZ.

Przystępujący wskazał ponadto, że zarzuty odwołania w zakresie spełniania przez zaoferowane rozwiązanie wymagań punktowanych były w sprzeczności z wcześniejszym stanowiskiem Odwołującego, wyrażonym w jego odwołaniu wobec treści SIWZ z 28 października 2020 r. Wówczas, Odwołujący nie miał wątpliwości, że produkty VMware umożliwiają uzyskanie dodatkowych punktów i spełnienie funkcjonalności wymienionych w pkt 7.2.f i 7.3A.6 OPZ:

„Należy podkreślić, że wykonawcy oferujący rozwiązanie oparte o produkty VMware (tj. produkty referencyjne) i bez tych nieuczciwych zapisów są uprzywilejowanej sytuacji, gdyż:

- Nie muszą ponosić kosztów zakupu licencji na oprogramowanie do wirtualizacji i zarządzania, a jedynie opłacić dodatkowe wsparcie na te produkty;
- Dodatkowe kryteria oceny faworyzują produkty VMware, które jako jedyne na rynku je spełniają, w szczególności: migracja online z obecnego środowiska opartego o VMware oraz rozwiązanie SDS zintegrowane z hyperwizorem”.

Przystępujący podniósł również, że zarzut niezgodności z SIWZ w zakresie niespełnienia wymagania w pkt 7.2.d OPZ nie zawierał uzasadnienia faktycznego - z żadnych przedstawionych przez Odwołującego informacji nie wynikało, aby zaoferowane rozwiązanie nie spełniało opisanych w tym postanowieniu funkcjonalności, wręcz przeciwnie - przedstawione wyjaśnienia, jak i sam Odwołujący wskazywali na dokumenty potwierdzające ich realizację w ramach oferowanego oprogramowania.

W toku posiedzenia niejawnego z udziałem stron Przystępujący wniósł o przeprowadzenie dowodu z:

1. Oświadczenia przedstawiciela producenta VMware Poland Sp. z o.o. na okoliczność potwierdzenia spełnienia przez zaoferowane przez Przystępującego rozwiązanie wskazanych w nich treści wymagań i w treści wymagań i kryteriów (dowód nr 1),
2. Opinii dr inż. A. D. na okoliczność wykazania, że Virtual Appliances nie stanowią maszyn wirtualnych oraz potwierdzenia, że udział tzw. Virtual Appliances w procesie replikacji nie powoduje niespełnienia wymagania bezpośredniej integracji SDS z warstwą wirtualizacji zgodnie z punktem 7.2.f OPZ (dowód nr 2),
3. Wyciągu z tzw. białej księgi opracowanej przez VMware, dotyczącej wirtualnych urządzeń ("Wirtualne Urządzenia: Nowy Paradygmat dla dostawy Oprogramowania") na okoliczność wykazania, że Virtual Appliances nie stanowią maszyn wirtualnych (dowód nr 3),
4. Wyciągu z odwołania wobec treści SIWZ z 28 lipca 2020 r. wniesionego przez Eskom IT Sp. z o.o. na okoliczność wykazania, że Odwołujący na wcześniejszym etapie podstępowania potwierdził i powoływał się na okoliczność spełnienia przez oprogramowanie VMware kryteriów oceny ofert w zakresie migracji online i bezpośredniej integracji, kwestionowanych obecnie przez Odwołującego (dowód nr 4).

Po przeprowadzeniu rozprawy Izba, uwzględniając dokumentację przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, w tym w szczególności treść specyfikacji istotnych warunków zamówienia, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia i stanowiska stron i przystępujących zawarte w odwołaniu, odpowiedzi na odwołanie a także wyrażone ustnie na rozprawie i odnotowane w protokole, ustaliła i zważyła, co następuje.

W przypadku odwołań wniesionych po 31 grudnia 2020 r., a dotyczących postępowań o udzielenie zamówienia publicznego wszczętych przed 1 stycznia 2021 r., stosownie do art. 92 ust. 2 ustawy z 11 września 2019 r. przepisy wprowadzające ustawę - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 2020) zastosowanie znajdują przepisy ustawy nPzp, zwanej dalej: nPzp.

Izba stwierdziła, że nie została wypełniona żadna z przesłanek ustawowych skutkujących odrzuceniem odwołania, wynikających z art. 528 nPzp.

Rozpoznając odwołanie Izba przeprowadziła dowód z dokumentacji postępowania, ze szczególnym uwzględnieniem:

1. ofert Przystępującego oraz wykonawców Wasko, Comp i Apex IT,
2. SIWZ i OPZ wraz ze zmianami,
3. treści pytań dotyczących treści SIWZ i odpowiedzi Zamawiającego na te pytania,
4. korespondencji Zamawiającego z wykonawcami, w tym kierowanych do wykonawców wezwań do wyjaśnień oraz odpowiedzi na te wezwania.

Ponadto Izba przeprowadziła dowody ze sporządzonych w języku polskim oraz przetłumaczonych na język polski dokumentów załączonych do odwołania oraz pism procesowych, a także z dokumentów złożonych przez Przystępującego podczas posiedzenia niejawnego z udziałem stron (dowody nr 1 - 4) i dokumentu Odwołującego złożonego podczas rozprawy (dowód nr 5).

Mając na uwadze powyższe Izba merytorycznie rozpoznała złożone odwołanie, uznając, że nie zasługuje ono na uwzględnienie.

W zakresie zarzutów dotyczących Przystępującego Simplicity oraz treści jego oferty Izba ustaliła co następuje:

Zamawiający określił następujące kryteria oceny ofert w postępowaniu:

1. Cena - waga 60%,
2. Termin dostawy - waga 5%,

3. Czas usunięcia awarii krytycznej - waga 5%,
4. Dodatkowe funkcjonalności - waga 30%.

W ramach kryteriów dodatkowych funkcjonalności Zamawiający przewidział przyznanie punktów za zadeklarowanie przez wykonawców spełniania przez oferowane przez nich rozwiązania następujących, fakultatywnych funkcjonalności:

1. Licencja na SDS umożliwia udostępnianie pamięci masowej (blokowej, plikowej) zbudowanej w architekturze scale-out, do maszyn wirtualnych uruchomionych na Platformie HCI oraz do systemów zewnętrznych przy pomocy protokołów iSCSI oraz NFS. W ramach licencji na SDS Zamawiający będzie mógł wykorzystać do 40TB per lokalizacja storage plikowy realizowany za pomocą protokołu NFS - 5 punktów, kryterium tożsame z wymogiem określonym w punkcie 7.2.e OPZ.
2. System zarządzania pozwala na uruchamianie klastrów Kubernetes za pomocą kreatora oraz prostą administrację nimi: minimum upgrade, konfiguracja, tuning, dodawanie nodów. Powinien umożliwiać udostępnianie usług pamięci masowej dla klastrów Kubernetes i obsługiwać plugin CSI (Container Storage Interface) - 5 punktów, kryterium tożsame z wymogiem określonym w punkcie 7.3.k OPZ.
3. Rozwiązanie zapewnia możliwość dokonania migracji on-line maszyn wirtualnych posiadanych przez Zamawiającego (platforma Hitachi HDS, środowisko VMware 6, EVC mode Intel Sandy Bridge oraz Ivy Bridge) - 10 punktów, kryterium tożsame z wymogiem określonym w punkcie 7.3A.6 OPZ.
4. Rozwiązanie pamięci masowej SDS jest zintegrowane z warstwą wirtualizacji w sposób bezpośredni, niewymagający instalacji lub konfiguracji dodatkowych komponentów sprzętowych oraz dodatkowego oprogramowania lub dodatkowych maszyn wirtualnych - 10 punktów, kryterium tożsame z wymogiem określonym w punkcie 7.2.f OPZ.

Zamawiający nie wskazał w SIWZ i OPZ, że jednoczesne spełnienie wymogów określonych w punktach 7.2.e i 7.2.f OPZ jest niemożliwe. Ponadto, skoro w ramach tak określonego kryterium dodatkowych funkcjonalności możliwe było uzyskanie 30 punktów, to Zamawiający zakładał, że podkryteria wskazane w punktach 1-4 powyżej nie były wzajemnie wykluczającymi się.

W ramach oceny oferty według kryterium dodatkowych funkcjonalności Przystępujący zadeklarował spełnianie kryteriów wskazanych w punktach 2, 3 i 4. Przystępujący nie zadeklarował spełnienia kryterium związanego z punktem 7.2.e OPZ.

Zgodnie z treścią oferty Przystępujący zaoferował następujące licencje na oprogramowanie:

1. VMware vSAN 7 Enterprise for 1 processor - (Nr katalogowy st7-ent-c), wraz ze wsparciem Producenta na okres 5 lat - (Nr katalogowy st7-ent-p-sss-c) - wersja 7,
2. Wsparcie do posiadanych licencji na okres 5 lat: Production Support/Subscription VMware vSphere 6 Enterprise Plus for 1 processor - (nr katalogowy s6-epl-p-sss-c, składowa pakietu: VMware vSphere with Operations Management Enterprise Plus) wraz z rozszerzeniem VMware Tanzu Basic - numer katalogowy TZ-BS-TLSSC) - wersja 6,
3. Wsparcie do posiadanych licencji na okres 5 lat: Production Support/Subscription for VMware vRealize Operations 8 Standard (Per CPU) - (nr katalogowy VR8-OSTC-P-SSS-C, składowa pakietu: VMware vSphere with Operations Management Enterprise Plus) - wersja 7,
4. Wsparcie do posiadanych licencji na okres 5lat: Production Support/Subscription VMware vCenter Server 6 Standard for vSphere 6 (Per Instance) - (nr katalogowy vcs6-std-p-sss-c) - wersja 6.

15 stycznia 2021 r. Zamawiający skierował do Przystępującego wezwanie do wyjaśnień, w którym wskazał:

„Zamawiający został poinformowany o następujących okolicznościach: (...) Wykonawca zaoferował VMware vSAN 7 Enterprise, wsparcie dla posiadanych licencji VMware vSphere 6 Enterprise Plus i VMware vRealize Operations 8 Standard oraz rozszerzenie VMware Tanzu Basic.

1. Zaoferowane oprogramowanie SDS – VMware vSAN nie posiada funkcjonalności replikacji synchronicznej opisanej w wymaganiu „Licencja na SDS musi umożliwiać replikację danych pomiędzy ośrodkami w trybie synchronicznym i asynchronicznym.

W trybie asynchronicznym musi być możliwość zapewnienia RPO=15 min.

Wskazana funkcjonalność jest realizowana przez dodatkowe oprogramowanie VMware vSphere Replication, które jest instalowane w postaci wirtualnych appliance (dodatkowych, dedykowanych maszyn wirtualnych), które są konieczne do realizacji procesu replikacji.

W związku z powyższym oświadczenie wykonawcy w zakresie spełnienia wymagania „Rozwiązanie pamięci masowej SDS jest zintegrowane z warstwą wirtualizacji w sposób bezpośredni, niewymagający instalacji lub konfiguracji dodatkowych komponentów sprzętowych oraz dodatkowego oprogramowania lub dodatkowych maszyn wirtualnych” jest nieprawdziwe.

2. Wykonawca w formularzu oferty wskazał, że oferuje oprogramowanie VMware vSAN w wersji 7 oraz deklaruje użycie hypervisora VMware vSphere w wersji 6.

Należy wskazać, że oferowane rozwiązanie nie jest możliwe do uruchomienia. Oprogramowanie VMware vSAN w wersji 7 wymaga hyperwisora VMware vSphere w wersji

7 i nie może być uruchomione łącznie z posiadaną przez Zamawiającego wersją hyperwisora vSphere 6.7u3.

Informacja, że *vSAN 7.0 is a new release that requires a full upgrade to vSphere 7.0*. znajduje się w dokumencie Release Notes dla wersji 7.0 oprogramowania vSAN: <https://docs.vmware.com/en/VMware-vSphere/7.0/rn/vmware-vsan-70-release-notes.html>

Należy podkreślić, że zaoferowanie hyperwisora vSphere w wersji 6.7 jest zabiegiem celowym, ponieważ pozwala na uzyskanie dodatkowych punktów w kryterium opisanym w punkcie: Rozwiązanie zapewnia możliwość dokonania migracji on-line maszyn wirtualnych posiadanych przez Zamawiającego (platforma Hitachi HDS, środowisko VMware 6, EVC mode Intel Sandy Bridge oraz Ivy Bridge).

W procesie vMotion pomiędzy klastrami vSphere jest weryfikowana wersja vDS (wirtualny przełącznik rozproszony) na klastrze źródłowym i klastrze docelowym i przypadku różnic kończy się błędem. Dotyczy to nie tylko migracji pomiędzy klastrami w wersji 6.x a 7.0, ale także w różnych wersjach minor, np. z 6.0 do 6.5, z 6.5 do 6.7. Problem/właściwość jest opisana w dokumentacji producenta, np. <https://kb.vmware.com/s/article/52248>. Nie jest możliwe dostarczenie działającego rozwiązania zgodnego ze złożoną ofertą. W przypadku, gdy Wykonawca planuje wykorzystać hyperwizor vSphere w wersji 7 należy uznać, że oświadczenie o spełnieniu przez oferowane rozwiązanie wymagania dotyczącego migracji on-line jest nieprawdziwe (...).

Zamawiający wzywa Wykonawcę do udzielenia wyjaśnień w zakresie wyżej wskazanych okoliczności”.

W odpowiedzi, 19 stycznia 2021 r. Przystępujący Simplicity wyjaśnił:

„Oferowane oprogramowanie SDS zbudowane jest z oprogramowania VMware vSAN, które jest rozszerzeniem licencyjnym oprogramowania vSphere. Żadna funkcjonalność SDS nie jest możliwa do realizacji bez wirtualizatora vSphere – ścisła integracja z warstwą wirtualizacji.

Replikacja synchroniczna w oferowanym oprogramowaniu SDS jest realizowana poprzez funkcje Stretched Clusters lub Fault Domains i realizowana jest w postaci mirroringu danych. Oferowana licencja vSAN Enterprise pozwala na skorzystanie z tej funkcjonalności w całym środowisku bez ograniczeń na ilość danych (...). Równocześnie informujemy, że na potrzeby realizacji funkcjonalności replikacji synchronicznej w oferowanym przez nas oprogramowaniu SDS nie jest wymagane stosowanie modułu wchodzącego w skład oprogramowania SDS jakim jest VMware vSphere Replication. Zatem podnoszone w wezwaniu okoliczności mające świadczyć o niezgodności zaoferowanego rozwiązania z wymaganiami SIWZ są nietrafne.

Dodatkowo podkreślamy tutaj fakt, że oferowane przez nas oprogramowanie SDS jako jedyne na rynku posiada integrację wszystkich modułów funkcjonalnych z wirtualizacją na poziomie jądra i wspólnej konsoli zarządzającej.

W odniesieniu do wskazanych okoliczności: *Wykonawca w formularzu oferty wskazał, że oferuje oprogramowanie VMware vSAN w wersji 7 oraz deklaruje użycie hypervisora VMware vSphere w wersji 6. (...) Wykonawca wyjaśnia, że: Zamawiający wskazał w OPZ rozdział 6. Wymagania ogólne, pozycja 6, że możliwe jest dostarczenie wsparcia Producenta do posiadanego przez Zamawiającego produktu VMware vSphere with Operations Management 6 Enterprise Plus. Zamawiający wskazał jednocześnie, że posiada wersję 6 oprogramowania vSphere i do tej wersji odnosi się nasza oferta w zakresie wsparcia Producenta. Zaoferowane rozwiązanie zostało więc wyraźnie dopuszczone przez Zamawiającego.*

Zwracamy uwagę na okoliczność, że oferowane oprogramowanie SDS VMware vSAN oraz posiadane przez Zamawiającego licencje vSphere zawierać będą aktywne wsparcie producenta, a to oznacza, że możliwe jest wykorzystanie wspólnej wersji obydwóch tych produktów w wersji 7 bez dodatkowych kosztów i w ramach złożonej przez Wykonawcę oferty (praw w niej zapewnianych dla Zamawiającego). Nie jest zatem prawdą, iż nie będzie możliwe uruchomienie zaoferowanego rozwiązania.

W odniesieniu do wskazanych okoliczności: *Należy podkreślić, że zaoferowanie hyperwisora vSphere w wersji 6.7 jest zabiegiem celowym, ponieważ pozwala na uzyskanie dodatkowych punktów w kryterium opisanym w punkcie: Rozwiązanie zapewnia możliwość dokonania migracji on-line maszyn wirtualnych posiadanych przez Zamawiającego (platforma Hitachi HDS, środowisko VMware 6, EVC mode Intel Sandy Bridge oraz Ivy Bridge). (...) W przypadku, gdy Wykonawca planuje wykorzystać hyperwizor vSphere w wersji 7 należy uznać, że oświadczenie o spełnieniu przez oferowane rozwiązanie wymagania dotyczącego migracji on-line jest nieprawdziwe.* Wykonawca wyjaśnia, że:

Proces migracji będzie realizowany w kilku krokach, zgodnie z wymaganiami OPZ oraz wyjaśnieniami SIWZ udzielonymi przez Zamawiającego w odpowiedzi na pytanie nr 38 (odpowiedzi z dnia 23.07.2020 r.): Zamawiający wyjaśnia, że w ramach kryterium Dodatkowe funkcjonalności wymaga dostarczenia rozwiązania, w ramach którego będzie możliwa migracja on-line. Zamawiający wymaga, aby dostarczone prawa licencyjne pozwalały na wykonanie ww. migracji i wymaga, aby po zakończeniu procesu migracji wersja oprogramowania była zgodna z oferowaną.

Wyjaśniamy, że w pierwszym kroku zostanie zainstalowana wersja vSphere 6, a w kolejnym, zostanie podniesiona do wersji 7. W ten sposób możliwa jest migracja online i taka migracja została potwierdzona przez zespół wdrożeniowy producenta - VMware Professional Services. Dodatkowo informujemy, że w ramach dostarczonej licencji Zamawiający

otrzymuje prawa licencyjne do korzystania z wersji 6 lub 7. Potwierdza to dokumentacja Producenta (...)

Oceniając zasadność zarzutów odwołania w zakresie dotyczącym oferty Przystępującego Izba uznała, że istotne znaczenie dla sprawy ma dokument z 26 października 2020 r. pochodzący od producenta oprogramowania oferowanego m. in. przez Przystępującego, tj. VMware Poland Sp. z o.o. Dokument ten został załączony przez Zamawiającego jako jeden z dowodów do odpowiedzi na odwołanie, ale w oparciu o jego treść zasadność swoich tez próbowali uzasadniać Odwołujący, Zamawiający oraz Przystępujący. Pismo VMware z 26 października 2020 r. adresowane było do Przystępującego i służyć miało potwierdzeniu, że oferowanego przez Przystępującego oprogramowanie VMware odpowiada wymogom OPZ i SIWZ.

VMware w zakresie wymogu udostępniania pamięci masowej (blokowej, plikowej) wskazał: „Informujemy, że oprogramowanie typu SDS, tj. vSAN produkowane przez firmę VMware w wersji 7.0 lub nowszej oferuje dostęp do zgromadzonych danych z wykorzystaniem protokołów iSCSI oraz NFS. W szczególności, funkcjonalność obsługi protokołu NFS w VMware vSAN realizowana jest w oparciu o poniższe komponenty architektury przedmiotowego produktu:

- usługi klastra definiowanej programowo warstwy przestrzeni dyskowej zintegrowane z jądrem wirtualizatora, tworzące wirtualny dystrybuowany system plików,
- usługi obsługi protokołu (zestaw wirtualnych, dedykowanych Appliance z usługami kontenerowymi) — serwujące usługi plikowe,
- warstwa zarządzania vCenter wraz z wirtualnymi modułami sterującymi Appliance — jedna konsola zarządzająca dla oprogramowania SDS (vSAN) oraz wirtualizatorów (vSphere).

Z uwagi na fakt wydzielenia usług obsługi protokołu w architekturze rozwiązania potwierdzamy, że Państwa decyzja o rezygnacji z zaznaczenia tej opcji w połączeniu z opcją pełnej integracji SDS z warstwą wirtualizacji jest prawidłowa”.

W zakresie wymogu migracji online VMware wskazał:

„Potwierdzamy, że dla posiadanego przez Zamawiającego produktu vSphere Enterprise Plus with Operations Management (vSOM) istnieje udokumentowana i w pełni wspierana przez VMware ścieżka migracji (migracja online maszyn wirtualnych oraz migracja licencyjna) do wersji oprogramowania vSphere 7, vRealize Operations Standard 8 oraz oferowanego produktu SDS tj. vSAN 7.0.

Zamawiający otrzymuje licencje oprogramowania wraz ze wsparciem, które zawierają prawo dla przeprowadzenia takiej migracji w całym okresie trwania wsparcia, tj. przez okres min. 60 miesięcy od dnia podpisania umowy”.

W zakresie wymogu integracji SDS z warstwą wirtualizacji VMware wyjaśnił:

„Informujemy, że wszystkie wymagane funkcjonalności w przedmiotowym postępowaniu dla oprogramowania SDS realizowane są przez wyspecjalizowane moduły zawarte w jądrze wirtualizatora (kernel). W dokumentacji VMware taka architektura definiowana jest jako hypervisor-based i wskazuje na pełną integrację wirtualizacji z SDS na poziomie jądra. Nie jest możliwe uruchomienie funkcjonalności SDS bez bezpośredniej integracji na poziomie jądra z wirtualizatorem. Oznacza, to że nie ma potrzeby doinstalowania dodatkowych maszyn wirtualnych ani dodatkowego oprogramowania innych producentów na każdym serwerze z wirtualizatorem VMware vSphere.

Fakt ten wynika z tego, że oprogramowanie VMware vSAN jest rozszerzeniem funkcjonalnym warstwy wirtualizacji VMware vSphere — oprogramowanie SDS (VMware vSAN) nie będzie działać bez wirtualizatora VMware vSphere. Wdrożenie rozwiązania vSAN jest równoznaczne także z wykorzystaniem narzędzi do zarządzania warstwą SDS oraz wirtualizacji, które są już w posiadaniu Zamawiającego tj. konsoli vCenter wraz ze wszystkimi modułami dostępnymi w ramach licencji VMware vSphere”.

Biorąc pod uwagę opisany wyżej stan faktyczny Izba uznała, że stanowisko Odwołującego w zakresie oferty Przystępującego nie zostało w sposób wystarczający udowodnione. W ocenie Izby nie budzi wątpliwości, że Zamawiający wezwał Przystępującego do wyjaśnienia treści oferty w zakresie dotyczącym podkryteriów oceny ofert w ramach kryterium dodatkowych funkcjonalności, na skutek czego uzyskał wyjaśnienia Przystępującego. Podkreślenia wymaga, że Odwołujący nie kwestionował prawidłowości wyjaśnień Przystępującego złożonych w odpowiedzi na wezwanie z 15 stycznia 2021 r.

W zakresie argumentacji dotyczącej prawidłowego sposobu rozumienia pojęcia Virtual Appliance (tj. jako maszyny wirtualne) Odwołujący złożył jako dowód na potwierdzenie wydruk definicji tego pojęcia z angielskiej wersji internetowego portalu Wikipedia. O ile w ocenie Izby nie ma podstaw do automatycznego uznania dowodu za niewiarygodny tylko dlatego, że pochodzi z portalu Wikipedia. W ramach przedmiotowego postępowania dowód ten został przez Izbę uznany za niewystarczający. Na potwierdzenie prawidłowości wyboru oferty Przystępującego jako najkorzystniejszej Zamawiający złożył wraz z odpowiedzią na odwołanie szereg dokumentów, w tym przytoczone wyżej we fragmentach pismo VMware z 26 października 2020 r. Ponadto, Przystępujący złożył jako dowód opinię prywatną

dr inż. A. D., z którego wynikało, że pojęcia Virtual Appliances nie należy rozumieć jako maszyny wirtualne, a jako urządzenia wirtualne.

W treści opinii zostało wskazane m. in.: „Założeniem urządzenia wirtualnego było dostarczenie aplikacji w izolowanym predefiniowanym i prekonfigurowanym środowisku począwszy od infrastruktury przez ograniczoną do minimum warstwę systemu operacyjnego po docelowa aplikację. Dla danego urządzenia wirtualnego nie jest dostępna opcja redefiniowania infrastruktury, co jest pierwszym ważnym elementem różniącym je od maszyn wirtualnych. Warstwa systemu operacyjnego utworzona na bazie dystrybucji zbudowanej zgodnie ze specyfikacją JeOS (ang. Just Enough Operating System) również nie jest dostępna do modyfikacji ani co za tym idzie nie wymaga żadnych czynności utrzymania takich jak aktualizacja itp. Jest to druga istotna różnica względem maszyn wirtualnych gdzie administrator środowiska jak i użytkownik mają zazwyczaj pełny lub ograniczony tylko uprawnieniami zakres możliwości modyfikacji środowiska. Aplikacja wraz z odpowiednim modelem licencjonowania jest centralnym elementem wirtualnego urządzenia stanowiąc jego funkcjonalność.

W świetle powyższego i oczywistych różnic należy przyjąć, iż mechanizm wirtualnych urządzeń nie jest tożsamy z mechanizmem maszyn wirtualnych stanowiąc odrębny model dystrybucji oprogramowania zapewniający pełną kontrolę twórców środowiska pracy aplikacji. Celem tego jest zapewnienie niezbędnej wydajności i bezpieczeństwa.

(...) wirtualne urządzenia, o których mowa w środowisku VCenter nie udostępniają samodzielnie ani interfejsu użytkownika, ani elementów konfiguracyjnych. Kontrola pracy tych elementów jest realizowana przez specjalne formatki w ramach środowiska VCenter. Zarówno wirtualne urządzenie odpowiedzialne za konfigurację replikacji stanowią wewnętrzne elementy środowiska VCenter, a dystrybucja ich w formie urządzenia wirtualnego zapewnia tylko stabilność pracy dzięki predefiniowanej infrastrukturze i prekonfiguracji funkcjonalnej. Zarządzanie aktualizacją urządzeń odbywa się na tej samej drodze”.

Przystępujący wskazał w toku posiedzenia z udziałem stron, że autor przytoczonej opinii jest wysokiej klasy specjalistą i autorytetem w zakresie wirtualizacji. Twierdzeniu temu Odwołujący nie zaprzeczył.

W konsekwencji Izba uznała, że Odwołujący nie udowodnił, że rozwiązania zaoferowane przez Przystępującego nie umożliwiają spełnienia wymogu określonego w punkcie 7.2.f OPZ (Rozwiązanie pamięci masowej SDS jest zintegrowane z warstwą wirtualizacji w sposób bezpośredni, niewymagający instalacji lub konfiguracji dodatkowych komponentów sprzętowych oraz dodatkowego oprogramowania lub dodatkowych maszyn wirtualnych).

Odwołujący nie udowodnił również twierdzenia, że oferowane przez Przystępującego rozwiązanie nie pozwoli na wykonanie migracji online w sposób zgodny z wymogami SIWZ i OPZ.

W konsekwencji Izba oddaliła odwołanie w zakresie dotyczącym oferty Przystępującego. Co za tym idzie oddaleniu podlegały pozostałe zarzuty odwołania. Oferta Przystępującego została wybrana jako najkorzystniejsza, oferty wykonawców Wasko, Comp i Apex IT zostały sklasyfikowane na dalszych miejscach. Skoro Odwołującemu nie udało się doprowadzić do unieważnienia czynności wyboru najkorzystniejszej oferty to nawet ewentualne potwierdzenie się zarzutów odwołania w stosunku do ofert wykonawców Wasko, Comp i Apex IT nie wpłynęłyby na wynik postępowania. Z tego względu zarzuty dotyczące tych dwóch wykonawców podlegały oddaleniu na podst. art. 554 ust. 1 pkt 1 Pzp, zgodnie z którym Izba uwzględnia odwołanie w całości lub w części, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia, konkursu lub systemu kwalifikowania wykonawców.

Ponadto, biorąc pod uwagę ustalony stan faktyczny Izba uznała, że zarzuty w stosunku do ofert wykonawców Wasko, Comp i Apex IT nie zostały przez Odwołującego należycie udowodnione.

Mając na uwadze powyższe Izba uznała, że odwołanie podlega oddaleniu w całości i na podstawie art. 553 zdanie pierwsze ustawy nPzp orzekła jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do jego wyniku na podstawie art. 557 i 575 ustawy Prawo zamówień publicznych z 2019 r. oraz § 5 pkt 1 i 2 lit. b) w zw. z § 8 ust. 2 pkt 1 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania z 30 grudnia 2020 r. (Dz. U. z 2020 r. poz. 2437).

Przewodniczący:

.....

.....